

Nina visar röven på tevi.

Sa hon. En av mina elever, som väl just hade gjort sina uppgifter i ämnet video. Så hade hon tagit hem filmen och visat den för sin familj. -Nina visar röven på tevi, kom och se! utbrast modern i familjen.

Det var nog inte riktigt det hon gjorde tror jag. Men nu satt hon och berättade det för sin bästa kompis, och jag varken kunde eller ville undvika att höra den storyn. Tur att hon ändå hade sin kompis, nån som förstod något om att inte bli förstådd. Det kunde varit värre, utan den uppsluppenhet modern ändå utbrast i.

Senare tänkte jag att det måste förevigas på något sätt. Försökte övertala Nina som satte sig ovanligt alldeles mycket på tvären. Det tog en stund innan jag förstod att hon trott att jag tyckt att hon verkligen skulle visa röven på film. Tar man det i betraktande så var väl hennes protesterande egentligen ganska mildt. En kvart tills det klargjordes att jag bara ville att hon skulle berätta om det för kameran.

Minns inte hur det gick med det.

Jag var i Klippan på Åby marknad, tog lite bilder på folk och företeelser. När jag fick syn på Lokaltidningens fotograf. Och tog utan att tänka några bilder på honom, innan jag blev irriterad på mig själv. Nån slags nutida yrkessjukdom, inte minst bland journalister. Om jag ser nåt intressant kan jag ju ta en bild av detta, om det låter sig göras, av en mängd anledningar, t.ex att minnas det. Men varför ta en bild av en fotograf som tror sig ha sett nåt, inte intressant, men nåt som gör sig i tidningen, säger lösnummer, främjar karriären eller nåt. För att jag är intresserad av något behöver jag ju inte vara intresserad av bilden av det, eller än mindre av vilket som helst instrument som tager denna bild, ytterligare än mindre av den fotograf som sköter detta instrument. Varmed dessutom en helt annan bild tages, vars eventuella intresse jag inget vet om.

Men. Är man intresserad av fotboll. Är det då av att spela, se på, hjälpa till. Eller är man verkligen intresserad av fotbollsspelarna, deras fruar, ekonomi, shopping eller åsikter om allt mellan himmel

och jord. Journalistiken tycks vara den främsta föträdaren för en slags yrkessjukdom som ständigt sysselsätter sig med allt som inte har så värst mycket med saken att göra.

Dagen efter kommer grannen inrusande med tidningen. Stor bild av mig bakifrån som tydligen fotografen tagit när jag gick därifrån, irriterad på mig själv. Sjavig, hafsig, med oerhört skrynklig röv.

Maglaby 230606

